

Изх. № 309/18.07.2018 г.

**ДО
Г-Н РУМЕН РАДЕВ,
ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ**

Относно: Упражняване на правомощие по чл. 101, ал. 1 от Конституцията на Република България

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕЗИДЕНТ,

С настоящото предложение изразяваме недоволството на нашите членове – браншови организации и търговци от множество икономически дейности, чиито законни интереси ще бъдат неоснователно засегнати от приетия Закон за административното регулиране на икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход.

Приетият Закон за административното регулиране на икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход ограничава пазара на горива само до големите търговци и предоставя явни възможности за осъществяване на репресивни мерки спрямо останалите (основно малки предприятия). В последните години се извършиха множество нормативни промени, които целяха именно регулиране и повишаване на контрола при продажбата на горива. На търговците бяха наложени задължения за предоставяне на банкови гаранции, за техническо обезпечаване с измервателни и контролни средства, намиращи се под пряко наблюдение от Националната агенция за приходите. Дори към настоящия момент продължава въвеждането на допълнителни контролни системи и подмяна на съществуващите отчетни средства по реда на Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Същевременно срещу България има открита наказателна процедура по повод изискванията за предоставяне на банкова гаранция за бъдещи данъчни задължения по чл. 176в от Закона за данъка върху добавената стойност – неправомерно наложено законово задължение на търговците на горива.

Този закон едновременно с гарантираната монополизация на пазара създава ненужни и убиващи конкуренцията регулации:

1. Въвеждат се изисквания за минимален уставен капитал, определени без законова, икономическа или каквато и да било друга логика и аргументация. Всякакво подобно изискване ограничава достъпа до пазара на икономически субекти и особено на новосъздадени такива. Създава се неравнопоставеност на големи и малки предприятия. Освен нееднаквото и дискриминационно третиране на икономически оператори, подобно „решение“ е пряко нарушение на чл. 19, ал. 1 от Конституцията на Република България, който прогласява свободната стопанска инициатива, сиреч държавата по принцип да не се намесва в търговските взаимоотношения, а когато такава намеса е необходима – да бъде сведена до адекватно минимално равнище. След присъединяването на България към Европейския съюз законодателството ни бе задължено да се хармонизира и в посока на постепенно намаляване и отпадане на административните регулации и пречки пред свободната стопанска инициатива. Законът е за административното регулиране на икономически дейности, което само по себе си е точно обратно на правото на такава инициатива. Регулацията е неоправдана и във всеки случай – прибързана и необоснована.

2. Въвежда се изискване за минимален капацитет на складовите стопанства, което не е обусловено от никакви закони и логически изисквания или търговски практики и представлява нарушение на чл. 19, ал. 2 от Конституцията на Република България, според който „Законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност“. В случая се създава възможност за ограничаване на пазара само до едрия бизнес, за настоящите търговци на едро на горива, членове на една определена асоциация, които единствено притежават складове с подобна вместимост, и се създават неоправдани пречки за всички други оператори, до степен да ги заличат от пазара.

3. Нарушен е и чл. 19, ал. 3 от Конституцията на Република България, доколкото с приетия закон не само не се закрилят инвестициите и стопанската дейност на български и чуждестранни граждани и юридически лица, но и се създават множество възможности за рестрикции, прекратяване и отнемане на бизнес.

4. Законът утвърждава нерационално големи санкции – конфискация на имущество без значение чия собственост е, което е грубо нарушение на чл. 17, ал. 3 от Конституцията на Република България, според който частната собственост е неприкосновена. При нарушение на новоприетия закон от страна на наемател ще се конфискува имуществото на наемодателя му, без последният да има някаква вина.

5. За регистрация в новосъздадения от закона регистър е необходимо предоставянето на банкова гаранция за обезпечаване на бъдещи нарушения от субекта. За същото нещо е наказателната процедура срещу страната ни за

изискванията на чл. 176в ЗДДС, чието действие въпреки това все още не е отменено.

6. Изискванията за минимален уставен капитал и минимален складов обем противоречат и на Закона за защита на конкуренцията, тъй като ограничават свободната конкуренция.

Без обществено обсъждане министърът на финансите със заповед определи горивата като стока с висок фискален риск и през последната година търговците на горива са подложени на непрестанни проверки, блокиране на горива заради минимални текущи данъчни задължения на клиентите им, които буквално са изнудвани да плащат текущи, а не просрочени или установени с влязъл в сила административен акт данъчни задължения.

Държавата и понастоящем разполага с достатъчно механизми за контролиране на участниците в пазара на горива. Съществуват редица структури, в чиито компетенции е осъществяването на контрол – НАП, Агенция „Митници“, Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, Икономическа полиция, Пожарна, РЗИ и пр. и според нас не е необходим специален закон, за да могат контролните органи да осъществяват функциите си и да осъществяват превенция срещу контрабандата.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕЗИДЕНТ,

Всичко изложено ни мотивира да се обърнем към Вас с призив да упражните правомощието си по чл. 101, ал. 1 от Конституцията на Република България като върнете изцяло закона в Народното събрание за ново обсъждане.

С УВАЖЕНИЕ,

**ВАСИЛ ВЕЛЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ
СЪВЕТ НА АСОЦИАЦИЯ НА
ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**